A mi egész társadalmunk utolsó búcsúját intézi D. V. K. koporsója felé, kit végzete oly korán szólított el élethivatása köréből, oly [illegible] vezetett ki [illegible] köréből. Sokáig [illegible] akkor annál, hogy mi ébreszti fel újra a közérdeklődést, mi kelti fel oly [illegible] újra a közügyek körében, újra, aki nem volt a közélet embere, aki a társadalmi élettel szemben bizalmatlan [illegible] szerénységgel [illegible] meg visszavonultságában azok [illegible] s családi körén belül, igazán [illegible] kedvének szentelte minden idejét, úgy [illegible] irányzat mely azt mondja: [illegible] Bírákat s őrállókat helyezz minden városodba [I] s a midőn a bíráknak lelkükre köti, hogy el ne hajlítsák a törvényt, ugyanakkor az őrállók legfőbb törekvése gyanánt azt a szent tűzik ki: [illegible] az igazságot, csakis az igazságot keressed, s akkor megszállod azt a földet, melyet Urad Istened jelölt ki számodra. És V. K. Dr [illegible] valóban megszállotta városunkat, melyet életmunkája teréül jelölt ki a gondviselés, megszállotta, mert élethivatásában, mint a törvények és jognak őrállója mindig csak a törvénytelen igazságot kereste. A legőszintébb együttérző fájdalommal [illegible] az [illegible] legszebb koszorúját koporsójára annak, ki az igaz emberiesség [illegible] állt őrt a [illegible] keresők érdekében, hogy azokat az igazságot juttassa diadalra, s fáj nekünk, hogy ily korán kell sírba hullania annak, aki [illegible] oly [illegible] [illegible] még [illegible] korban, s aki az ő [illegible] után s csak az igazságot kereső [illegible] még sok örömet [illegible] volna az [illegible] megbántatott [illegible] szívekben. – De [illegible] fájdalommal látjuk korai sírba szállni a jognak kiválóbb őrállóját, úgy megdöbbenve érezzük át azt a súlyos csapást, mely halálával családját érte, melynek a legkiválóbb szeretettől áthatott őre volt. Részvéttel vagyunk testvérei iránt, kik [illegible] őt [illegible] szerető testvért, s csak könnybe lábadt szemekkel tekinthetünk az árvákra, kik immár a [illegible] árvaság [illegible] útjára indulnak e koporsó mellől. Amióta anyjátokat szólította el az Isten, apátok egyszer [illegible] akart a [illegible] maradni, hogy szívetek bőséges szeretetével csak a [illegible] szolgálja s íme elragadta tőletek a gondviselés legkiválóbban őrködő szívet. Fogtok-e [illegible] évek múltán, majd ha felserdülni [illegible] a nagy versenyre, fogtok-e [illegible] lelni abban a tudatban, hogy apátok becsületben [illegible] nevet hagyott reátok, melyet [illegible] emlitünk, kik ismertük tiszta munkáját s [illegible] keresett [illegible]? Elköltözött [illegible] barátunk, [illegible] részvétünk [illegible] a mi [illegible] [illegible], mely fájdalommal [illegible] most a föld utolsó búcsúját.

Dr Varga Károly

1916. VIII/27

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/033